

8 Μαρτίου: Ημέρα της Γυναίκας Στην Ευρώπη, 20.000 θύματα trafficking ετησίως εκ των οποίων το 90% είναι γυναίκες. Στον κόσμο, 99 δισ. \$ τα κέρδη ετησίως από τη σεξουαλική εκμετάλλευση γυναικών.

Μία από τις μεγαλύτερες παθογένειες της σύγχρονης κοινωνίας που έχει βαθιές ιστορικές, οικονομικές και κοινωνικές καταβολές, συνεχίζει και στις μέρες μας με ποικίλες συγκαλυμμένες μορφές, απεχθείς και απάνθρωπες. Πρόκειται για μία από τις ειδεχθέστερες μορφές του οργανωμένου εγκλήματος που είθισται να αποδίδεται με τον όρο trafficking.

Από τις αρχές της δεκαετίας του '90, μετά την πτώση του τείχους του Βερολίνου (1989), τα οργανωμένα κυκλώματα trafficking αρχίζουν σταδιακά να επεκτείνουν τις δραστηριότητες τους σε ολόκληρο τον ευρωπαϊκό χώρο, με τα θύματα τους να προέρχονται κυρίως από τις χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ και των πρώην σοβιετικών δημοκρατιών, με δέλεαρ την οικονομική ευμάρεια των χωρών της δυτικής Ευρώπης.

Η ραγδαία όμως ανάπτυξη του φαινομένου ξεκινά από τις αρχές του 2000 με την εξέλιξη του διαδικτύου και της κινητής τηλεφωνίας και κορυφώνεται στις μέρες μας με την εκρηκτική εξάπλωση των νέων τεχνολογιών.

Οι σύγχρονες τεχνολογίες επηρέασαν καταλυτικά τον τρόπο λειτουργίας των οργανωμένων κυκλωμάτων, καθόσον διευκόλυναν τις επικοινωνίες τους και συνέβαλαν στη διεύρυνση των δραστηριοτήτων τους σε όλες τις εκφάνσεις του trafficking.

Ταυτόχρονα, με τη χρήση των νέων τεχνολογιών τα οργανωμένα κυκλώματα δυσχέραναν

την ανακάλυψη των παράνομων δραστηριοτήτων τους, διασφαλίζοντας έτσι υψηλά κέρδη με χαμηλό ρίσκο (Europol “The challenges of countering human trafficking in the digital era”, October 2020).

Σε ολόκληρο τον κόσμο, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας του ΟΗΕ, ο αριθμός των ατόμων σε καταναγκαστική εργασία κάθε μορφής ανέρχεται παγκοσμίως σε περίπου 21 εκατ. εκ των οποίων τα 11,5 εκατ. είναι γυναίκες και κορίτσια σε σεξουαλική εκμετάλλευση και οικιακή εργασία.

Η καταναγκαστική εργασία όλων των μορφών εκτιμάται ότι αποφέρει ετησίως στα οργανωμένα κυκλώματα κέρδη της τάξης των 150 δις. \$ εκ των οποίων τα 99 δις. \$ προέρχονται από τη σεξουαλική εκμετάλλευση γυναικών (International Labor Organisation, “Profits and Poverty: the economics of forced labor”, ILO, 2014, pp. 7,15).

Στην Ευρώπη, σύμφωνα με μελέτη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής καταγράφονται τα τελευταία χρόνια περισσότερα από 26.000 θύματα trafficking σε ετήσια βάση, εκ των οποίων το 90% είναι γυναίκες.

Τα θύματα προέρχονται από ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, συχνά ζουν σε δύσκολες συνθήκες και έλκονται με δελεαστικές προσφορές εργασίας (Eurojust, “More cross-border cooperation necessary to help victims of trafficking in human beings ”, The Hague, 23 February 2021).

Στην Ελλάδα, το εγκληματικό φαινόμενο της εμπορίας ανθρώπων λαμβάνει τα τελευταία χρόνια ανησυχητικές διαστάσεις, με κυρίαρχη μορφή τη σεξουαλική εκμετάλλευση των θυμάτων.

Λόγω της γεωγραφικής θέσης, η Ελλάδα αποτελεί τόσο χώρα προορισμού για τα θύματα trafficking όσο και ενδιάμεσος σταθμός (transit), με τελικό προορισμό χώρες της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης.

Κατά μέσο όρο ετησίως, οι αστυνομικές αρχές εξιχνιάζουν 20-30 υποθέσεις trafficking στις οποίες η συντριπτική πλειονότητα των θυμάτων είναι γυναίκες και μάλιστα ένα μεγάλο ποσοστό ανήλικες (Ελληνική Αστυνομία, Εκθέσεις για το Οργανωμένο Έγκλημα στην Ελλάδα, 2018 σελ. 76-77 και 2019 σελ.80-81).

Παρά, λοιπόν, τις διεθνείς συμβάσεις για την καταπολέμηση του φαινομένου, τη δραστηριοποίηση διεθνών οργανισμών και τη θέσπιση αυστηρών ποινικών κυρώσεων, το trafficking όχι μόνο δεν έχει περιορισθεί, αλλά αντιθέτως αναπτύσσεται με ραγδαίους ρυθμούς και μάλιστα με κύριους αποδέκτες τις σύγχρονες κοινωνίες του δυτικού κόσμου, καθόσον η φαινομενική υλική ευμάρεια τους αποτελεί πόλο έλξης.

Δυστυχώς, οι συνεχιζόμενες εμπόλεμες συρράξεις σε πολλά μέρη του κόσμου, οι συνεχιζόμενες προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές, το συνεχές άνοιγμα της ψαλίδας μεταξύ πλουσίων και φτωχών, οι συνεχώς αυξανόμενες δαπάνες για αμυντικούς και πολεμικούς σκοπούς σε βάρος του κοινωνικού κράτους και της κοινωνικής πρόνοιας, ο αυξανόμενος αριθμός των κοινωνικά ευάλωτων ομάδων και το ολοένα και μεγαλύτερο έλλειμμα κοινωνικής αλληλεγγύης στις σύγχρονες βιομηχανικές κοινωνίες, συμβάλλουν καταλυτικά στη δημιουργία ευκαιριών εκμετάλλευσης του ανθρώπινου πόνου από τα οργανωμένα κυκλώματα. Και, βεβαίως, προΐδεάζουν αρνητικά για το μέλλον της ανθρώπινης κοινωνίας.-

* Ο κ. Ευάγγελος Στεργιούλης είναι Διδάκτωρ Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου και ε.α.Υποστράτηγος της Ελληνικής Αστυνομίας. Υπηρέτησε επί σειρά ετών στην έδρα της Ευροπολ στη Χάγη και διετέλεσε προϊστάμενος των Εθνικών Υπηρεσιών Interpol και Ευροπολ της Ελλάδας. Έχει διδάξει στις Ακαδημίες της Ελληνικής και Κυπριακής Αστυνομίας καθώς και στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου.

[huffingtonpost.gr](https://www.huffingtonpost.gr)